

РЕШЕНИЕ

№ 2830

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1652** по описа за **2024** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община, изпълняващ правомощията по направление транспорт и градска мобилност, срещу решение № 5693/08.12.2023 г. по НАХД № 9743/23 г. на Софийски районен съд, 93 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № СОА23-РД11-483/24.05.2023 г., издадено от зам.-кмет на СО, с което на Ц. Г. В., в качеството му на управител на „Виал паркет“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева, на основание чл. 22, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, във вр. с чл. 178е от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност и необоснованост на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юк П., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението. Посочва, че по делото безспорно се установява, че процесния автомобил е бил паркиран на тротоар на място неопределено за паркиране

от собственика на пътя, както и че актът за установяване на административното нарушение и наказателното постановление са съставени на собственика на автомобила, поради липсата на данни пред контролния орган за управлението на процесния автомобил от друго лице. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Ц. Г. В., чрез процесуалния представител, адв. П., е представил писмен отговор на касационната жалба, в който са изложени подробни съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, се представлява от адв. П., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 19.01.2023 г., в 14.03 ч., служител на длъжност „инспектор“ при „Център за градска мобилност“ ЕАД – [населено място] /ЦГМ/, съставил фиш за нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП, серия СО, № 9136338, с който на основание чл. 186, във вр. с чл. 178е от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 50 лв. на Ц. Г. В., в качеството му на управител на дружеството „Виал паркет“ ЕООД, за констатирано неправилно паркиране върху тротоар в [населено място], на [улица], на лек автомобил, собственост на дружеството, марка „Форд Ф.“, рег. [рег.номер на МПС] .

С жалба рег. № ВД-481/20.01.2023 г. по описа на ЦГМ, „Виал паркет“ ЕООД е оспорило издадения фиш, на 21.02.2023 г. като незаконосъобразен и необоснован.

За констатираното нарушение и въз основа на направеното възражение с жалба рег. № ВД-481/20.01.2023 г., на Ц. Г. В. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 003059/21.02.2023 г., издаден от „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“ при ЦГМ. Констатирано било нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП. АУАН е съставен при условията на чл. 40, ал. 2, във вр. чл. 39, ал. 3 от ЗАНН, и чл. 186, ал. 2 от ЗДвП, в отсъствието на нарушителя. Връчен е на 30.03.2023 г., като е подписан с възражения. Възражения не са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, зам.-кмета на СО, е издал НП № СОА23-РД11-483/24.05.2023 г., с което на Ц. Г. В., е наложено на основание чл. 178е от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

НП е връчено на жалбоподателя на 20.06.2023 г., видно от приложената обратна разписка.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП, а именно заповед № СОА22-РД09-3069/13.12.2022 г. на кмета на СО и снимков материал.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 5693/08.12.2023 г. по НАХД № 9743/23 г., с което е отменил

НП № СОА23-РД11-483/24.05.2023 г., издадено от зам.-кмет на СО. За да отмени оспореното НП, СРС е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълно и неточно описание на нарушението в АУАН и НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 5693/08.12.2023 г. по НАХД № 9743/23 г. на СРС, с което е отменено НП № СОА23-РД11-483/24.05.2023 г., издадено от зам.-кмет на СО, с което на Ц. Г. В., за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 178е от ЗДвП. Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок. Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, но поради други съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Ц. Г. В., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – „КАТ, той и инспектор“ при ЦГМ, а НП от зам.-кмета на СО, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непълно и неточно описание на нарушението в АУАН и НП. Прието е, че е налице липса на описание на конкретни факти относно вмененото нарушение и нарушението не е индивидуализирано в достатъчна степен, което е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя и до невъзможност съда да установи има ли извършено нарушение и какво е то.

Настоящият касационен състав счита, че АУАН и НП не отговарят на изискването в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях липса точно и ясно описание на нарушението. Правилен е извода на СРС, че във фактическото описание на нарушението липсват данни, които не позволяват на съда да направи категоричен извод, че извършеното деяние съставлява административно нарушение.

В АУАН и НП е посочено, че Ц. Г. В., на 19.01.2023 г., в 14.03 ч., в [населено място], като водач, е паркирал на [улица] лек автомобил Форд Ф., с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Виал паркет“ ЕООД, с управител Ц. Г. В., върху тротоара на място неопределено за паркиране на МПС от собственика на пътя, с което виновно е нарушил чл. 94, ал. 3 от ЗДвП. В текста на цитираната за нарушена правна норма е посочено, че за престой и паркиране в населените места, пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. От описаното в обстоятелствената част на АУАН и НП нарушение, в действителност не става ясно процесното МПС в цялост ли е паркирано на тротоара или само едната гума се е намирала там, оставено ли е разстояние между сградата и то по-малко ли е от 2 метра, успоредно ли е паркирано на оста от пътя или перпендикулярно, намирало ли се е пред гараж в останалата част МПС. От изложеното следва, че е налице непълнота в описанието, което води до неяснота по отношение на фактическия състав на вмененото нарушение. Посочената като нарушена норма съдържа сложен фактически състав, който изисква детайлно посочване на обстоятелствата при извършване на административното нарушение. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно и неточно, а то е съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано с индивидуализацията на нарушението като начин на извършване. В случая изпълнителното деяние и обстоятелствата около неговото извършване не могат да бъдат изведени нито от обстоятелствената част на АУАН, нито от НП. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя.

Не се споделят обаче изводите на СРС относно авторството и липсата на доказателства за лицето, което е управлявало процесното МПС. Тук следва да се посочи, че по аргумент от чл. 188 от ЗДвП, отговорността на собственика на МПС е субсидиарна, т.е. той отговаря само, ако не посочи на кого е предоставил МПС.

Съобразно нормата на чл. 188, ал. 2, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. От доказателствата по делото безспорно се установява, че от дружеството „Виал Паркет“ ЕООД е подадена жалба срещу издадения фиш, но в нея не е посочено различно лице да е управлявало процесното МПС.

В текста на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП е разписано, че редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В настоящия случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали

под съдържащите се в него констатации относно фактическата обстановка при извършване на нарушението. Нито към момента на съставяне на АУАН, нито в предвидения от закона срок, посоченият като нарушител В. не е възразил срещу посочването му като отговорно лице, паркирало ППС. Управителят на дружеството не е посочил друг водач на автомобила, чрез изискващата се декларация по чл. 188 от ЗДвП.

Въпреки това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните правила.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител, на ответника по касация се дължат разноси на основание 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК. В случая съгласно договор за правна защита и съдействие от 05.02.2024 г., за осъществяваната правна помощ е заплатена сумата от 500 лв. Поради което, следва да се определи възнаграждение в размер на 500,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5693/08.12.2023 г. по НАХД № 9743/23 г., НО, 93-и състав.

ОСЪЖДА Столична община, ЕИК[ЕИК], ДА ЗАПЛАТИ на Ц. Г. В., ЕГН [ЕГН], сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.